

GEPENSIONEERDE WEGWIJZERS 'Hartelijk welkom toerist!'

De vrijwilligers van het Welkom Team Amsterdam ontvangen gastvrij bezoekers en maken ze wegwijs in de stad. Robbi Jansen (68), Jolanda Edema (69) en Fred Haccou (70) wilden na hun pensioen graag mensen helpen en sloten zich aan. Na een coronastop van anderhalf jaar keerden de toeristen terug en zijn de vrijwilligers sinds dit voorjaar weer volop aan de slag: "Dit werk houdt je jong en in de wereld!"

In een kluwen stappen toeristen Centraal Station Amsterdam uit. Rolkoffers ratelen over het plaveisel. Nerveus turen ze op hun telefoon of een gekreukte plattegrond. En meteen is er de opluchting als ze Robbi Jansen, Jolanda Edema en Fred Haccou in het vizier krijgen. Met hun felgroene uniform met bijbehorende pet zijn ze niet te missen. Als vrijwilligers heten zij de bezoekers van de hoofdstad welkom. Ze wijzen ze de weg naar openbaar vervoer, musea, toeristische attracties, horeca, winkels, straten, markten en parken. Elke vrijdag en zaterdag is het team actief op het Stationsplein.

Vragen vliegen ze om de oren

Razend druk is het op deze zonnige zaterdag. De vragen vliegen Fred, Jolanda en Robbi om de oren:

"Waar vind ik een goedkoop hotel?" "Waar is the Nightwatch?" "Waar is de hop on hop off-bus?" "Ik zoek een coffeeshop." "Waar vul ik mijn fles water bij?" Voor elke

dienst krijgen de vrijwilligers een briefing met daarin wijzigingen in het openbaar vervoer en de belangrijkste evenementen, activiteiten en tentoonstellingen. "Zo is het handig om te weten waar de letters 'I Amsterdam' zich bevinden. Die wisselen vaak van plek en toeristen vragen er vaak naar", vertelt Robbi.

Robbi, Jolanda en Fred zijn al jaren vrijwilliger, kennen de stad op hun duimpje en weten de meeste antwoorden inmiddels uit hun hoofd. Toch nemen ze elke week een dikke informatiemap mee. Daarin is alles te vinden over het openbaar vervoernetwerk, plattegronden, adressen van musea, bezienswaardigheden, restaurants en allerlei praktische zaken, zoals wasserettes, de apotheek of opticiens. Fred haalt een historische kaart van Amsterdam tevoorschijn: "Deze heb ik ook altijd bij me. Amerikanen zijn er dol op. Die willen veel weten over de geschiedenis van de stad. Ik vertel daar graag over."

'CHINEZEN WILLEN EEN ECHE AUTOMATIEK ZIEN EN KROKETTEN ETEN'

Geen dag is hetzelfde

Mensen vragen hen weleens of het niet saai is, zo'n hele middag op het Stationsplein staan en de weg wijzen. "Dat is het nooit", zegt Fred. "Geen dag is hetzelfde. Je krijgt steeds weer andere vragen. Zojuist ontmoette ik een stel Fransen die me vroegen naar 'Les femmes des magasins'. De wallen bedoelden ze. Ook de FEBO wordt vaak gezocht. Dan zie je tussen de Chinese tekens ineens FEBO staan. Toeristen willen daar kroketten eten en een echte automatiek zien."

Mensen helpen maakt blij

Fred werkte in de psychiatrie en meldde zich na zijn pensioen aan als vrijwilliger. "Dit werk houdt je jong en in de wereld. Het prikkelt de hersenen. Ik heb veel gereisd en spreek daardoor goed Engels, Duits en Frans. Die talen kan ik nu voortdurend gebruiken en opfrissen." Robbi beaamt dat. Hij werkte als bouwkundige bij een woningcorporatie. "Ik vind het leuk om mensen te helpen. Dat maakt me blij. Het gaat om simpele dingen, maar toch kun je er veel mee betekenen. Ik verveel me geen moment." Geregeld vragen toeristen naar het 'Ai Djee'.

"Ze bedoelen het IJ, maar die letter kennen ze niet in hun taal", lacht

Jolanda. Ze studeerde Spaans en werkte als pr-manager bij een toeristische attractie. "Het contact met mensen vind ik erg leuk. Ik switch de hele dag door van de ene taal naar de andere. Zo houd ik mijn talenkennis meteen goed bij."

Zakkenrollers herkennen

Als tegenprestatie voor hun inspanningen komen de vrijwilligers eens per maand bijeen voor een gezamenlijk uitje. "We zijn bijvoorbeeld bij de Amsterdam Lookout geweest, bezochten het Amsterdam Light Festival, kregen een kijkje achter de schermen bij de Bijenkorf, de Heineken Brouwerij en de Amsterdamse politie", vertelt Jolanda. Zo'n bezoek is vaak ook nuttig voor de vrijwilligers. Bij de politie kregen zij een zakkenrollerstraining. Fred: "Hierdoor zijn we bedreven in het herkennen van zakkenrollers. Tijdens het werk houden we een oogje in het zeil."

Stramme knieën

Na tweeënhalve uur zit de drukke middagdienst erop. Met enige moeite buigt Fred zijn knieën om te gaan zitten. "Kijk, daar merk je wel aan dat je ouder bent", lacht hij. Toch kunnen de drie er goed tegen om een middag te staan, met een informatietas om hun schouder. ■

